

ikke. Der er vedtaget et Lønreglement for Arbejderne, og det har Skovriderne fremdeles at rette sig efter. Det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds anviste som Udvej at betale Forskud, og det er netop ogsaa den Udvej, der er brugt. Med Hensyn til Arbejdsforholdene ved Silkeborg naaede man til syvende og sidst saa vidt, at man nogenlunde blev enig ogsaa med Skovrideren, skønt det saa lidt vanskeligt ud.

Endelig skal jeg nævne Betænkningens Nr. 66, Ændringsforslag Nr. 44 om de 1500 Kr. til Kaninavl. Dette Ændringsforslag er blevet omtalt med en vis Gemytlighed. Jeg ved ikke, om der i og for sig er saa stor Grund dertil; men lad det nu være! Foreningen til Fremme af Kaninavl har indsendt et Andragende til Landbrugsministeriet om et saadant Tilskud paa 1500 Kr., og jeg kan ikke se andet, end at en saadan Forening har samme Krav paa Støtte som mange andre Foreninger. Jeg fremsatte saa Ændringsforslaget i Finansudvalget, som tiltraadte det, og Finansudvalget er altsaa ikke uden Ansvar for, at Forslaget om dette Beløb kommer ind paa Finansloven. Nu hører jeg nok, at nogle ærede Medlemmer er begyndt at blive betænkelige ved det, men de har dog tiltraadt Forslaget for ikke at indføre Strid. Jeg tror nu ikke, at det var blevet noget stort Stridsspørgsmaal; jeg skulde i hvert Fald ikke have rejst nogen stor Strid paa dette Omraade. Men jeg tror, at de ærede Medlemmer har Uret i, at dette Beløb paa 1500 Kr. ikke kan komme til at gøre Nytte indenfor denne Virksomhed. Jeg kender ikke meget til Kaninavl, men naar vi har en Forening til Fremme af den, og naar denne Forening ønsker Støtte, kan jeg ikke tro, der skulde være noget særlig galt i, at man bevilgede denne Støtte. Naar man i sin Tid tog Bevillingen bort, var det i og for sig ikke, fordi Rigsdagen var imod den, men fordi vi skulde spare paa dette som paa saa mange andre Omraader. Dersom man skulde give sig til nærmere at drøfte alle de Foreninger, der faar Tilskud, kunde det være, at der var adskillige andre, man ogsaa kunde rette Anker imod.

Nu opstiller man en Sammenligning og siger, at paa det ene Omraade skal man give Tilskud til Kaninavlens Fremme, og paa det andet Omraade forlanger man Tilskud til Kaninernes Udryddelse. Men det er rigtignok to helt forskellige Ting, der er Tale om, og i sidste Tilfælde drejer det sig ikke om Kaninavl, som er under Kontrol. Kaninen er ganske vist en

Dyreart, der formerer sig hurtigt, og naar Dyrene kommer ud i en Skov som paa Fanø, kan det udvikle sig til, at de bliver en Plage baade for Skoven og Omegnen, men jeg kan ikke tænke mig, det kan ske ret mange Steder. Den Kaninavl, der er Tale om at støtte, sker jo under Kontrol, paa et begrænset Omraade. Jeg tror derfor ikke, man behøver at være ængstelig for de 1500 Kr.

Hermed tror jeg at have besvaret de Spørgsmaal, der er rettede til mig, og som der var Anledning til at svare paa. Jeg skal takke Udvalget for dets Tilslutning til Ændringsforslagene og anbefale Udvalget at stemme for dem.

Jacob Christensen: Det ærede Medlem fra Varde (Pinholt) har gjort sig til Talsmand for, at Skovriderne i Stats-skovene ved Fastsættelse af Priserne skulde tage Skovfogderne med paa Raad. Nu oplyste den højtærede Minister, at Prissættelserne ikke foretages af Skovriderne, men af Centralmyndigheden, og det er vistnok rigtigt. Men der er dog mange Omraader, hvor man maa fravige de trufne Bestemmelser af Hensyn til de lokale Forhold. Det er aabenbart det, det ærede Medlem har tænkt paa. Jeg tror, det er meget praktisk, at Skovriderne tager Skovfogderne med paa Raad, men det vilde ogsaa være heldigt, om de tog Arbejderne med, thi det er i sidste Instans dem, det kommer til at gaa ud over, hvis den trufne Ordning ikke er tilfredsstillende. I øvrigt er jeg overordentlig glad for den Interesse, den højtærede Landbrugsminister har vist dette Forhold; det har ogsaa sat gode Frugter. Men det kan jo undertiden være lidt vanskeligt at faa en klar Besked af den ærede Minister, naar det gælder bestemte Forhold. Vi faar altid meget elskværdige Svar, men de er ikke altid saa fyldige og tilfredsstillende, som man kunde ønske. Derfor vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om han ikke vil sætte sig i Bevægelse for at faa forandret den kongelige Anordning af 11. Marts 1913, som han selv erkender ikke er tilfredsstillende. Jeg har nogle Gange lyst derefter, men det har hidtil ikke været muligt at komme rigtig til Klarhed over, hvorvidt Ministeren er sindet at foretage en Forandring. Jeg vil derfor gerne her bestemt spørge ham, om han ikke nu maatte være sindet at foretage en Forandring af denne Bestemmelse. Jeg synes ikke, det vilde være rigtigt, hvis vi skulde faa en anden Landbrugsminister, at denne Be-